

ឧបទ្ទវេន

ขยะหรือขยะมูลฝอย (Refuse or Solid Waste)

หมายถึง ของเสียที่อยู่ในรูปของแข็ง ซึ่งอาจจะมีชิ้นปะปนมาด้วยจำนวนหนึ่ง ขณะที่เกิดขึ้นจากอาคารที่พักอาศัย สถานที่ทำการโรงงานอุตสาหกรรม หรือตลาดสดก็ตามจะมีปริมาณและลักษณะแตกต่างกันออกไป โดยปกติแล้ววัสดุต่างๆ ที่ถูกทิ้งมาในรูปของขยะนั้น จะมีทั้งอินทรีย์สารและอนินทรีย์สาร สารวัตถุต่างๆ เหล่านี้บางชนิดก็สามารถย่อยสลายได้ด้วยจุลินทรีย์ในเวลาอันรวดเร็ว โดยเฉพาะพวกเศษอาหารเศษพืชผัก แต่บางชนิดก็ไม่อาจจะย่อยสลายได้เลย เช่น พลาสติก เศษแก้ว เป็นต้น

ประเภทขยะมูลฝอย

๑. ขยะอินทรีย์ คือ ขยะที่เน่าเสียและย่อยสลายได้เร็ว สามารถนำมาทำปุ๋ยหมักได้ เช่น เศษผัก เปลือกผลไม้ เศษอาหาร ใบไม้ เศษเนื้อสัตว์ ฯ

๒.ขยะรีไซเคิล คือ ของเสียบรรจุก้นท์หรือวัสดุเหลือใช้ ซึ่งสามารถนำกลับมาใช้ประโยชน์ใหม่ได้ เช่น แก้ว กระดาษ กระป๋องเครื่องดื่ม เศษพลาสติก เศษโลหะ อลูมิเนียม ยางรถยนต์ ก่อสร้างเครื่องตีแบบยูเอชที ฯ

๓.ขยะทั่วไป คือ ขยะประเภทอื่นนอกเหนือจากขยะย่อยสลาย ขยะรีไซเคิล และขยะอันตราย มีลักษณะย่อยสลายยาก และไม่คุ้มค่าสำหรับการนำไปใช้ประโยชน์ใหม่ เช่น ห่อพลาสติกใส่ขนม ถุงพลาสติกบรรจุผงซักฟอก พลาสติกห่อลูกอม ซองบะหมี่กึ่งสำเร็จรูป ถุงพลาสติกเปื้อนอาหาร โฟมเปื้อนอาหาร พอยล์เปื้อนอาหาร ซองหรือถุงพลาสติกสำหรับบรรจุเครื่องอุปโภคด้วยวิธีรีดความร้อน ฯ

๔. ขยะอันตราย คือ ขยะที่อาจก่อให้เกิดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม หรืออาจทำให้เกิดอันตรายต่อบุคคล สัตว์ พืช เช่น หลอดฟลูออเรสเซนต์ ถ่านไฟฉาย แบตเตอรี่ โทรศัพท์เคลื่อนที่ ภาชนะที่ใช้บรรจุสารกำจัดแมลงหรือวัชพืช กระป๋องสเปรย์บรรจุสีหรือสารเคมี ฯ

เพลงกำเนิดขะมูลฝอย

๑. ของเสียจากอุตสาหกรรมของเสียอันตรายทั่วประเทศ ๗๓ % มาจากระบบอุตสาหกรรมส่วนใหญ่ยังไม่มีการจัดการที่เหมาะสมโดยทิ้งกระจายอยู่ตามสิ่งแวดล้อมและทิ้งร่วมกับมูลฝอย

๒. ของเสียจากโรงพยาบาลและสถานที่ศึกษาวิจัย
ของเสียจากโรงพยาบาลเป็นของเสียอันตรายอย่างยิ่ง เช่น
ขยะติดเชื้อ เศษอวัยวะจากผู้ป่วย และการรักษาพยาบาล
รวมทั้งของเสียที่ปนเปื้อนสารกัมมันตรังสี สารเคมี ได้ทิ้งสู่
สิ่งแวดล้อมโดยปะปนกับมูลฝอยสิ่งปฏิกูลเป็นการเพิ่มความ
เสี่ยงในการแพร่กระจายของเชื้อโรคและสารอันตราย

๓. ขอบเสียจากภาคเกษตรกรรม เช่น ยาฆ่าแมลง
 ปุ๋ยมูลสัตว์น้ำทิ้งจากการทำปศุสัตว์ ฯลฯ

๔. ของเสียจากบ้านเรือนแหล่งชุมชน เช่น หลอดไฟ ถ่านไฟฉาย แบตเตอรี่ แก้ว เศษอาหาร พลาสติก โลหะ หินไม้ กระเบื้องผนังยาง ฯลฯ

การแก้ปัญหาขยะด้วยหลักการ

3R

R1 Reduce

การลดปริมาณ ขยะมูลฝอย

คือการเลือกใช้สินค้า ที่ไม่ก่อให้เกิดขยะหรือเกิดน้อยที่สุด เช่น ใช้สินค้าที่ใช้ภาชนะรีไซเคิลได้ การใช้ถุงผ้าในการจับจ่ายสินค้า การใช้ปิ่นโตใส่อาหารแทนกล่องโฟม ใช้สินค้าชนิดเติมเลือกซื้อสินค้าที่ใช้บรรจุภัณฑ์น้อยชิ้น

R 2 Reuse

การใช้ซ้ำ คือ การนำสิ่งของ (ขยะ) ที่ต้องทิ้งกลับมาใช้ใหม่

ในรูปแบบอื่น เช่นการนำขวดน้ำอัดลมมาปลูกต้นไม้ การนำกล่องใส่เครื่องสำอางมาใช้ใส่ดินสอ ปากกา หรือการนำเอายางรถยนต์เก่ามาทำถังใส่ขยะ เป็นต้น

R3 Recycle

การนำกลับมาใช้ใหม่ คือ การนำเอาสิ่งของหรือวัสดุ (ขยะ) ที่จะทิ้งไปแปรรูปใน

กระบวนการอุตสาหกรรม เช่นการนำเอาแก้วแตกนำไปหลอมแล้วกลับมาใช้ใหม่ การนำเอาพลาสติกไปหลอมเป็นภาชนะพลาสติกใหม่ เช่น ถัง กาละมัง

- ถังสีเขียว (ขยะเปียก : มูลฝอยย่อยสลาย) รองรับขยะเศษอาหาร ที่ย่อยสลายได้เร็ว เช่น ผัก ผลไม้ เศษอาหาร ใบไม้

- ถังสีเหลือง (ขยะแห้ง : มูลฝอยที่ยังใช้ได้) รองรับขยะที่สามารถ นำมารีไซเคิลได้ เช่น แก้ว กระดาษ พลาสติก โลหะ

- ถังสีแดง (ขยะอันตราย : มูลฝอยอันตราย) รองรับขยะที่มีอันตรายต่อสิ่งมีชีวิตและสิ่งแวดล้อม เช่น หลอดฟลูออเรสเซนต์ ขวดยา ถ่านไฟฉาย กระป๋องสีสเปรย์ กระป๋องยาฆ่าแมลง ภาชนะ บรรจุสารอันตรายต่างๆ

- ถังสีน้ำเงิน (ขยะทั่วไป) รองรับขยะที่ย่อยสลายไม่ได้ รีไซเคิลยาก แต่ไม่เป็นพิษ เช่น พลาสติกห่อลูกอม ซองบะหมี่สำเร็จรูป ถุงพลาสติกเปื้อนเศษอาหาร โฟมเปื้อนเศษอาหาร พอยล์เปื้อนเศษอาหาร

การคัดแยกขยะมูลฝอย

ตามโครงการจัดการขยะมูลฝอยแบบบูรณาการ
ในชุมชน
โดย กลุ่มผู้สูงอายุในตำบลโป่งน้ำร้อน

องค์การบริหารส่วนตำบลโป่งน้ำร้อน

อำเภอปาง จัหวัดเชียงใหม่

โทร. ๐๕๓-๔๕๑๒๓๔

โทรสาร. ๐๕๓-๔๕๑๒๓๓ ต่อ ๑๔